

РЕШЕНИЕ

№ 5536

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 06.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8379** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 24-08-55/13.08.21г на К. С. С. от [населено място] против Заповед № РД09-695/16.07.21г на Министъра на културата, с която ѝ е наложено дисц.наказание “порицание”.

В жалбата се сочи, че Заповедта не съдържа фактически основания и е издадена в нарушение на проц. и мат.закон и в противоречие с целта на закона, моли се за отмяната ѝ и присъждане на разноски.Твърди се, че жалбоподателката е била лишена от възможност да узнае за образуването на дисц.производство , да участва в него, да разбере в какво точно нарушение е обвинена и да ангажира доказателства.Жалбоподателката не е била изслушана преди налагане на дисц.наказание/не е поканена по надлежния ред, респ. Не е отказвала даване на обяснения/, което е достатъчно основание за отмяна на заповедта.Изброяването на извършени нарушения не представлява мотивиране на акта, а липсата на мотиви също е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.Не е налице умишлено извършено дисц.нарушение, ответникът не е обсъдил цялостното поведение на жалбоподателката.В съд.заседание адв. Р. поддържа жалбата и сочи, че двете наемателки на ведомствени жилища са плащали наем на МК и за него няма вреда. С писмени бележки се представя Решение № 2130/30.03.22г на АССГ/потвърдено с Решение № 7300/20.07.22г на ВАС/, с което се отменя Заповед № РД09-750/06.08.21г на Министъра на културата, с която на жалбоподателката е наложено адм.наказание “дисц.уволнение”.Отмяната на тази последваща заповед е именно поради нередовно

връчена покана за даване на лични обяснения- поканата е връчена по мейл, докато служителката е в отпуск по болест.Връчването по мейл не е редовно, още по-малко по време на отпуск по болест.Нарушен е както чл. 93 ал.1 от ЗДСл, така и не може да се прецени спазването на преклузивните срокове по чл.94 ал.1 от ЗДСл/защото не е посочено кога са извършени отделните нарушения/.Налице е небезпристрастно решение на ДС/чл.95 от ЗДСл/, тъй като сезирания ответника служител М.К. още в самата си докладна до органа не е безпристрастна.В проц.заповед са изброени 4 отделни нарушения/неконкретно описани/, като е наложено само едно наказание. Допуснати са множество съществени нарушения на адм.производствените правила, отделно е налице и мат.незаконосъобразност/нарушенията не са извършени, още по-малко виновно, не са настъпили никакви вреди/.

Ответникът Министър на културата се представлява в съд.заседание от адв. В., като оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, поради законосъобразност на заповедта. Претендира разноси.

Съдът е давал указания по доказателствата със съд.актове на л.188 и л.203.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. На АПК и ЗДСл, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

С обж. Заповед № РД09-695/16.07.21г на Министъра на културата на жалбоподателката е наложено дисц.наказание "порицание". Дисц. производство е образувано на основание чл. 89, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 90, ал. 1, т. 2, чл. 91, чл. 93 и чл. 97, ал. 1 от ЗДСл и въз основа на докладна записка с рег. № 24-08-55/30.06.2021 г. от Главен секретар по заместване /съгласно заповед № РД09-414/21.05.2021 г. и резолюция на Министъра на културата/, Одитен доклад № 24-02-19/31.05.2021 г. на 3. за вътрешен одит за одитен ангажимент за консултиране на системите за вътрешен контрол в Министерството на културата, Протокол от заседание на Дисциплинарен съвет от 06.07.2021 г. по дисциплинарно дело № 3 за 2021г./образувано със заповед № РД09-584/06.07.2021 г. и резолюция на Министъра на културата/, докладна записка рег. № 24-08-55/08.07.2021 г. на Председателя на Дисциплинарния съвет, както и във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗДСл. Установено е от административния орган, че К. С./Главен секретар в Министерство на културата за времето от назначаването със заповед № РД14-372/16.05.2017 г. до 30.06.2021г. не е изпълнила служебните си задължения и е забавила изпълнението на такива, а именно: 1. Като отговорно длъжностно лице за управлението на риска съгласно заповед № РД09-602/20.08.2020 г., което изпълнява функцията на риск-мениджмънт и организира, координира и контролира правилното изграждане на управлението на риска в Министерството, не е възложила изготвянето на дългосрочни и ясни оперативни цели за управлението на риска. 2. Не е предприела действия по организацията и контрола на дейността на подготовка и финализиране на изработването на Стратегията за развитието на културата. 3. Не е предприела мерки за възлагане и контролиране на актуализирането на правилата за предварителен контрол за законосъобразност, утвърдени със заповед № РД№ 09-327/30.05.2014 г. на Министъра на културата. 4. Не е осъществила контрол по изпълнението на заповед № РД09-588/18.06.2019 г. на Министъра на културата,

като е допуснала ведомствени жилища да бъдат ползвани без правно основание от лицата Р. П. и Т. Ц., чиито служебни правоотношения са прекратени с Министерството, считано от 14.02.2019 г. за Р. П. и считано от 14.11.2019 г. за Т. Ц., но договорите им за наем не са били прекратени след тези дати като ведомствените жилища са освободени на 24.06.2021 г. за Т. Ц. и след 23.06.2021 г. за Р. П.. Според органа, посочените действия представляват дисциплинарни нарушения съгласно чл. 89, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗДСл, чл. 5, ал. 1 и 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, т. 1, 2, 3, 7, 10 и 17 от раздел V „Преки задължения“ и раздел III от длъжностната характеристика. В изпълнение на процедурата по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, на поставените въпроси с писмо изх. № 24-08-55/06.07.2021г. на Министъра на културата, изпратени и на електронната поща и Покана за изслушване на 08.07.2021г. в 10,30 ч. чрез онлайн платформа „Зуум“, лицето не се е явило за изслушване. Съставен е констативен протокол на 08.07.2021 г. в присъствието на двама свидетели, че лицето не се е явило на изслушването. Органът е приел, че нарушенията са извършени от С. от обективна и субективна страна. Наказанието е определено при спазване на изискванията на чл. 91, ал. 1, т. 1-4 от ЗДСл, като тежестта на нарушението е преценена като неголяма, тъй като от него не са настъпили имуществени вреди. С издадена заповед № РД09-695/16.07.2021 г. на С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ съгласно чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. С последваща Заповед № РД09-750/06.08.2021 г. на Министъра на културата е прекратено служебното правоотношение на С. на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСЛ, като ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. В изпълнение на процедурата по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, са поставени въпроси с писмо изх. № 24-08-59/02.08.2021г. на Министъра на културата, изпратени и на електронната поща и Покана за изслушване на 05.08.2021г. в 10,30 ч. чрез онлайн платформа „Зуум“ или на място в Министерство на културата, получена лично от С.. В отговор, на 04.08.2021г. е изпратено обяснение от С., че е била в отпуск по болест за хирургическа интервенция и възстановяване, както и че с писмо № 94-00-1671/28.05.2021. е представила в Министерство на културата издадените ѝ два болнични листа за периодите от 20.05.2021г. до 24.05.2021г. и от 25.05.2021г. до 26.06.2021г. По делото/както и по настоящото дело/ е бил представен и болничен лист за последващ период 27.06.21г-26.07.21г. В отменителното си Решение № 2130/30.03.22г АССГ е приел, че има допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на заповедта- служителката е била поканена да даде писмени обяснения и да бъде изслушана, но същата се е намирала в законоустановен отпуск поради временна неработоспособност/самостоятелно основание за отмяна на заповедта, съгласно чл. 93, ал. 2 от ЗДСл/. АССГ е приел за неоснователно възражението на органа, че не му е било известно, че служителката се намира в отпуск за временна неработоспособност от 20.05.2021г. , тъй като самият той е издал заповед от 21.05.2021г. за заместването ѝ. ВАС е потвърдил това Решение на АССГ/с Решение № 7300/20.07.22г/. ВАС приема, че: чл. 93, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Двете изисквания са кумулативно предвидени и не са спазени от административния орган. В случая безспорно е установено по делото, че на служителката не е дадена възможност да бъде изслушана, като заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена,

преди тя да се завърне от отпуск поради временна неработоспособност. Било е изпратено съобщение до нея по време на отпуска ѝ, за който е представяла болнични листове, които са проверени и представени в НОИ от осигурителя. Разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл съдържа изброяване на задължителните за административния орган процедурни действия, които в съвкупност представляват производството за налагане на дисциплинарни наказания. Изслушването на държавния служител и определянето на срок за изготвяне на писмените му обяснения са действия на наказващия орган, които са предвидени като гаранция за обективното провеждане на дисциплинарното производство. Двете законови възможности са предоставени на служителя, по отношение на който е образувано дисциплинарно производство, но наказващият орган е задължен да създаде условия за тяхното реализиране. Поради това служителят може да се ползва от тези предоставени му възможности или да се откаже от тях, но и двете следва да му бъдат осигурени от административния орган. Ако той не е изпълнил тези свои императивни задължения, наказанието се отменя, без да бъде разглеждан спора по същество – чл. 93, ал. 2 от ЗДСл/ в този смисъл е и установената практика на ВАС/. Смишълът на разпоредбата е да осигури възможност на дисциплинарен наказващ орган да получи непосредствени впечатления от поведението на служителя и да си създаде мнение за отношението му към нарушението, като по този начин формира лично становище относно вината и отговорността, като същевременно предостави на привлечения към дисциплинарна отговорност възможност да изрази становището си по случая, да обясни поведението си и да представи доказателства. Целта на закона е да бъде предоставена възможност на държавния служител за защита на законните му права и интереси. Право на служителя е да се възползва от тях или не, докато за административния орган остава задължението да осигури тези възможности. В негова тежест - на административния орган, е да удостовери тези факти. Липсват данни, които да потвърдят спазването на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл от органа по назначаване. Съгласно правилото на чл. 93, ал. 2 от ЗДСл, допуснатото нарушение е самостоятелно основание за отмяна на уволнителната заповед, при това без да бъде обсъждана по същество.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган/органа по назначаването/, в кръга на предоставените му по закон правомощия.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК.

Относно проц.законосъобразност на Заповедта: служителката е била в отпуск поради временна неработоспособност, считано от 20.05.21г до 26.07.21г, като на 21.05.21г ответникът издава заповед за нейното заместване/т.е. известно му е, че е в отпуск/. По настоящото дисц.производство - в изпълнение на процедурата по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл са ѝ поставени въпроси с писмо изх. № 24-08-55/06.07.2021г. на Министъра на културата, изпратени и на електронната поща и е изпратена Покана за изслушване на 08.07.2021г. в 10,30 ч. чрез онлайн платформа „Зуум“. С. не се явила на изслушването на 08.07.21г, като е съставен констативен протокол на 08.07.2021 г. в присъствието на двама свидетели, че лицето не се е явило на изслушването. На 08.07.21г С. е била в отпуск по болест/до 26.07.21г вкл/, била е и при издаването на проц.Заповед от 16.07.21г. Съгл. твърдата съдебна практика, вкл. Решение на ВАС № Решение № 7300/20.07.22г по идентичен казус на същата служителка/мотивите на

което напълно се споделят и няма да бъдат преповтаряни и в този абзац/- нарушен е в случая чл. 93 ал.1 от ЗДСл/не е била надлежно поканена да даде писмени обяснения, не ѝ е дадена възможност да се запознае с преписката и да ангажира доказателства,нарушено е драстично правото ѝ на защита-до степен пълното ѝ лишаване от такова/, това е съществено проц.нарушение, обосноваващо само по себе си отмяна на обж. Заповед и без да се изследва нейната мат.законосъобразност/Съдът само ще маркира, че наказанието е наложено за нарушения извършени до 30.06.21г, като обаче служителката е в отпуск по болест още от 20.05.21г/.

При този изход на спора/основателност на жалбата/, на жалбоподателката на осн. чл.143 от АПК следва да се присъдят разноски в размер на 1800лв договорен и внесен адв.хонорар/с ДДС/, неоспорен от ответника като прекомерен.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД09-695/16.07.21г на Министъра на културата, по жалба вх.№ 24-08-55/13.08.21г на К. С. С. от [населено място].

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на К. С. С. от [населено място] сумата от 1800лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: